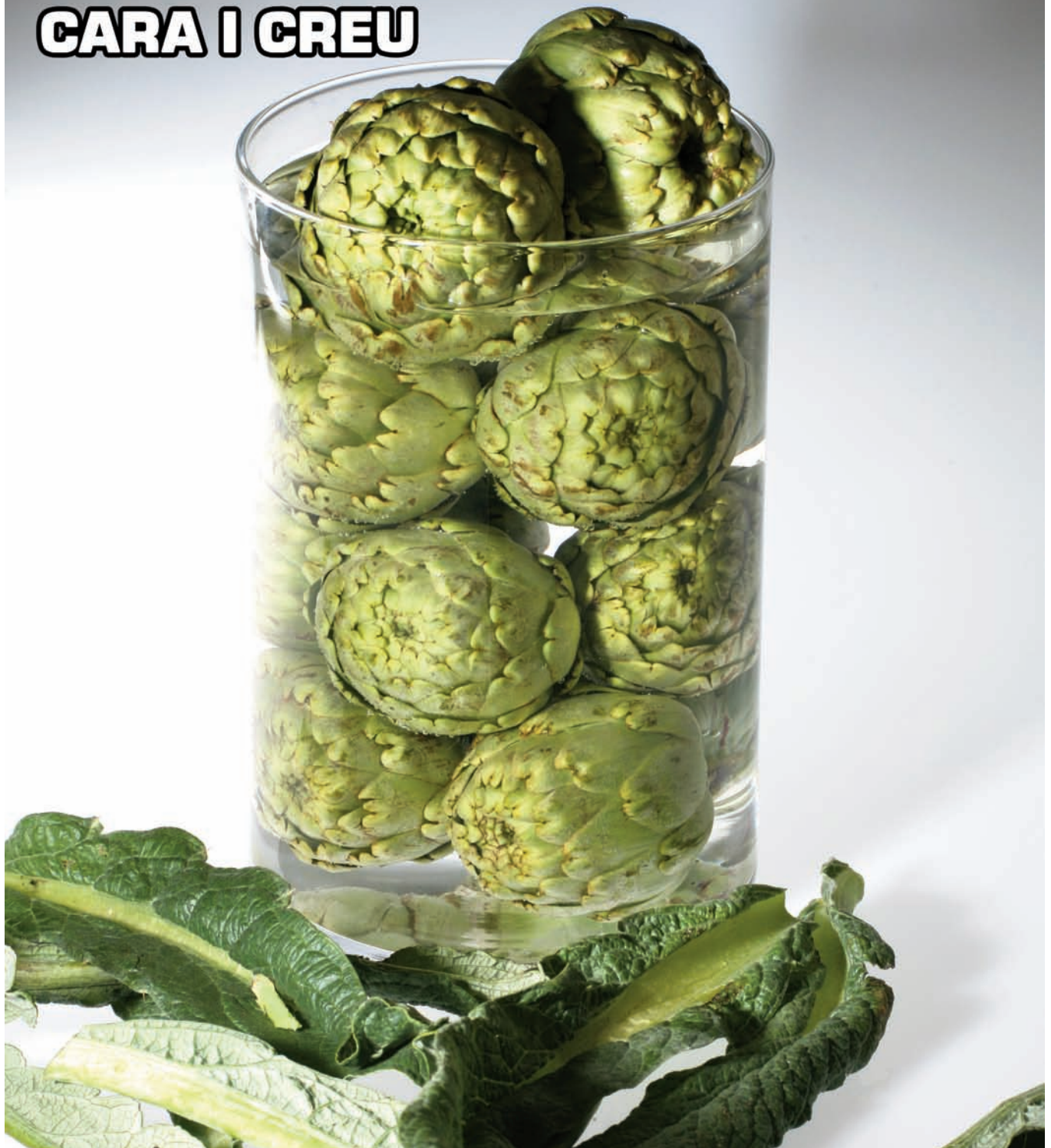

la veu de Benicarló

de Benicarló

EL CAMP BENICARLANDO: CARA I CREU

EL SANT CRIST TORNA A SA CASA

EL CAMP BENICARLANDO: CARA I CREU

text REDACCIÓ

LA QUALITAT DE LA CARXOFA DE BENICARLÓ NO ES PREMIA AMB BONS PREUS EN AQUESTA CAMPANYA.

La campanya de carxofa amb Denominació d'Origen Benicarló transcorre amb normalitat pel que fa a volum de producció i amb un producte de gran qualitat. Malgrat això, "el mercat està bastant tranquil en referència als preus. Enguany comencem la campanya a mitjans novembre amb cert retard en la producció enfront de campanyes anteriors," va explicar Sebastián Torres, Cap de l'Àrea d'Hortalisses de la Cooperativa Agrícola de Benicarló. No obstant això, "gràcies a que el clima ha estat benèvol, sense donar-se canvis bruscs de temperatura i sense aparició de gelades, hem pogut recol·lectar de forma estable i regular, sense talls de producció."

Pel que fa als preus, han estat generalment inferiors a la passada temporada. "Fins a ara hem obtingut preus migbaix en les primeres categories, amb una depreciació d'entre 0,20 i 0,30 € per quilo, enfront de la campanya anterior," comenta.

La carxofa amb Denominació d'Origen Carxofa de Benicarló destaca per ser una flor de forma camusa, compacta i amb un característic clotet, la qual competeix tant en el mercat nacional com estranger amb la carxofa Blanca produïda a Múrcia. "La influència de Múrcia és important a l'hora de lluitar pels preus, ja que també ofereixen un producte de qualitat. Hi ha moments de l'any en el qual la

nostra carxofa té més qualitat, però també hi ha moments en els quals la carxofa murciana pot oferir una qualitat superior. De totes maneres, la nostra Denominació d'Origen protegeix el nostre producte com a diferenciat i exclusiu."

La campanya de carxofa en fresc acabarà a finals d'abril, donant lloc a l'inici de la campanya de carxofa per a les indústries conserveres. D'altra banda, Benihort ha passat amb èxit la auditoria reglamentària del sistema de gestió de prevenció de riscos laborals. Les diferents àrees de la cooperativa benicarlanda van plantar cara a aquest examen durant els dies 13 i 14 de març. Aquesta auditoria, que es realitza cada 4 anys de manera externa, valora l'eficàcia del sistema de prevenció de riscos laborals i detecta les deficiències que puguin donar lloc a incompliments de la normativa vigent per a permetre l'adopció de decisions dirigides a la seua millora.

ACTUACIÓ POSITIVA DE LES PATRULLES RURALS A BENICARLÓ

Balanç més que positiu dels primers dies de vigilància pel terme rural de Benicarló. Les patrulles de voluntaris, formades pels propis agricultors, duen prop d'una setmana controlant el terme municipal per les nits. Vuit voluntaris repartits en els dos grups que s'ha dividit l'extens terme municipal de Benicarló, han vigilat perquè les propietats agrícoles no patisquen més robatoris. "Estem tots més que contents, perquè veiem que el nostre treball és vàlid", va assegurar Miguel Piñana, portaveu local de la Unió de

ve de la pàgina anterior

Llauradors i Ramaders. De fet, s'ha aconseguit avortar el robatori “de dues dones que estaven espoliant un camp de carxofes i un cotxe es va donar a la fugida quan ens va veure prop d'altra propietat”.

La funció de les patrulles és merament intimidadora i informativa, per que som conscients que qui ha d'intervenir físicament són els cossos de seguretat. Així, s'han compromès que si detecten alguna anomalia avisaran a la Policia Local o Guàrdia Civil perquè intervinguen. De moment no ha estat necessari ja que en els casos detectats “els lladres s'han donat a la fugida després de ser sorpresos. Per això considerem que la creació de les patrulles agrícoles ha estat de gran efectivitat”. Els agricultors van acompanyats en les seues tasques de gossos de vigilància, que fan la ronda més efectiva. “De moment anem a continuar, perquè veiem que va donant els seus fruits. I les farem tot el temps que creguem oportú”, va sostenir Piñana. I és que el terme municipal de Benicarló és un dels més explotats de la província de Castelló i, per tant, un dels més abellidors per als amics de l'aliè. Les patrulles van nàixer després de múltiples queixes dels agricultors, que veien amb desesper que els robatoris en les seues propietats eren constants i no se solucionaven. Consideren que els quatre agents de la Policia Local que integren la Patrulla Rural no són suficients per a frenar l'onada de robatoris, que igual afecta a les collites com a eines o el coure de les instal·lacions. Després que els principals sindicats agraris reuniren als agricultors, es va determinar la creació de 14 patrulles de voluntaris, que s'alternaran durant tota la setmana per a vigilar per les nits, que és quan baixen els efectius de les forces de seguretat. En total, es calcula que hi ha 50 agricultors implicats en la vigilància del terme municipal, eminentment agrícola, on les inversions de les instal·lacions són milionàries. Aquesta situació provoca que els lladres es fixen especialment en aquesta zona, que té molts

problemes de seguretat. Les autoritats, malgrat donar suport la mesura, segueixen sostenint que si els agricultors denunciaren els robatoris, augmentarien els efectius policials i no seria necessari que es constituïren aquestes patrulles rurals de voluntaris.

EL SUBDELEGAT, EN CONTRA DE LES PATRULLES

Però no és or tot el que llueix. El subdelegat del govern, David Barelles, ha animat als agricultors a presentar denúncies davant la Guàrdia Civil cada vegada que patisquen un robatori. “Ho diem en totes les Juntes de Seguretat: s'ha d'informar. Els agricultors es passen el dia en el camp i si veuen una cosa estranya han de donar part a la Guàrdia Civil”, va recordar. Només d'aquesta manera, va sostenir, s'aconseguirà eradicar els robatoris en el camp. El Baix Maestrat concentra el major nombre d'hectàrees conreades de la província de Castelló, amb els consegüents problemes de robatoris en les propietats agrícoles. De fet, la passada setmana es van constituir patrulles de voluntaris que han començat a vigilar el terme municipal per les nits. “Jo no sóc partidari d'aquest sistema”, va dir Barelles. De fet diumenge passat es va detenir un lladre in fraganti i l'agricultor es resistia a presentar la denúncia. “El propietari ha de denunciar, perquè sinó no té sentit l'actuació de la Guàrdia Civil. Si no hi ha dades que

demostrin la delinqüència, no es poden posar reforços”, va assegurar.

TARGES IDENTIFICATIVES PER ALS LLAURADORS

L'acció dels agricultors benicarlandos per a agilitar els tràmits dels cossos de seguretat es concretava també amb la presentació ahir d'unes targetes identificatives, que duran els vehicles que circulen pel terme municipal. “Efectivament per a un Guàrdia Civil que no coneix als agricultors és difícil saber que aquest és el propietari. Si el control dels adhesius es fa des de l'ajuntament o el Consell Agrari, per descomptat que ens ajudaran”, va assegurar el subdelegat. I és que els continus controls de vigilància que els cossos de seguretat realitzen en el camp assolien exasperar els ànims d'un bon grup d'agricultors. Els complicats tràmits d'identificació quan eren interceptats per una patrulla de vigilància, diuen, els costa temps i diners de la seua butxaca. Així les coses, ahir es presentaven unes targetes numerades que “es repartiran des de l'ajuntament i la cambra agrària”, va detallar l'edil d'Agricultura Eduardo Arín. Malgrat que els identificadors no estan holografiats i són fàcils de falsificar, Arín confia que serviran per a simplificar els tràmits. En el camp, va dir “hi ha una olla amb massa pressió pels robatoris” i els últims assalts als pous per a robar el coure de les instal·lacions, han acabat d'exaltar els ànims.

“THE SHOW MUST GO ON” (“El Show deu continuar”)

text i foto CORAL POLIFÒNICA BENICARLANDA

El passat divendres va tenir lloc, al local d'assajos de la Coral Polifònica Benicarlanda, la presentació pública del projecte musical “THE SHOW MUST GO ON”, un concert que preten recordar i retre homenatge en música i veus en rigurós directe, al mític grup britànic, “QUEEN” que fou comandat per l'inoblidable Freddy Mercuri.

La Presidenta de la Coral Victoria Cerdá, va introduir l'acte i va donar la paraula, al director de la Coral Polifònica Benicarlanda, DAVID RUBIERA ESTEVE, responsable màxim de la vessant musical i artística del projecte que dirigeix i també autor dels nombrosos arranjaments per a 4 veus de totes les cançons que han estat escollides per al concert; va explicar que “no es tractarà d'una recreació que persegueix imitar el grup, sinó que el que pretenem es portar les cançons de Queen al nostre terreny i fer-ne una interpretació particular, respectant els ritmes, els temps, i l'energia transgresora del grup, mitjançant una vintena de les obres més conegudes del conjunt”. Va anticipar que hi haurà música en directe a carrec de 4 músics de prestigi dins del món de la música rock, que formaran la banda musical que acompanyarà als solistes que aniran alternant-se, que també comptaran en l'acompanyament vocal d'un petit cor, tots membres en actiu de la Coral. Va dir que pot ser hi haurà alguna sorpresa que altra, però no va voler descobrir-la.

Seguidament va pendre la paraula LEROY ARIZA ALBIÑABA, creador, coordinador i impulsor del projecte amb experiència mes que contrastada en l'organització d'esdeveniments com aquest, va explicar que la idea del concert va sorgir no mes acabar el muntatge “Qué noche la de aquel día: Get Back!”, que va tenir lloc l'any 2010, als Salons del Restaurant “El Cortijo”. Va comentar que la idea de fer este tipus de muntatges musicals és donar a conèixer al públic, que l'activitat de la Coral va mes enllà de cantar a capela tot tipus de repertori, sinó que es poden fer coses en un format menys habitual i mes atrevit, que busca atraure a un públic mes ampli i variat mitjançant la fusió dels instruments musicals d'un grup de rock amb les veus dels diferents cantants del cor. Leroy va contar que son mals temps per a fer qualsevol cosa, però precisament per això, pensava que “ara mes que mai, el show ha de continuar, i ha de continuar perquè la gent nessesita distreures i passar-ho be, per oblidar o deixar de costat els problemes de cadascú per una estona i amb este concert, volem procurar al públic assistent eixa possibilitat”.

ENOC ALTABAS, co-creador i co-responsable de l'organització del concert, va explicar que el muntatge musical, tindrà lloc els propers divendres 12 i dissabte 13 d'abril, a l'Auditori Municipal de Benicarló, a les 22:30 h. Va informar del preu de les entrades que serà, de 9 € en venda anticipada i 10 € en taquilla el mateix dia dels concerts. Les entrades seran numerades i ja es poden adquirir

anticipadament, al establiment “OPTICA EVA MARIN” situat a la Plaça Emperador Carles I de Benicarló.

Per acabar, va pendre de nou la paraula la Presidenta de la Coral per a convidar a tothom a l'espectacle, fent una crida a tots aquells que tinguen ganes de gaudir de bona música en directe, de bona companyia i de bon ambient, que bona falta que fa, a que vinguen.

PRIMER CONCURS DE CUINA DE LA CARXOFA DE BENICARLÓ

text REDACCIÓ

Benicarló va posar punt i final a la Festa de la Carxofa més llarga de la història. Ho va fer proclamant vencedors del Concurs de Cuina i Serveis de la Carxofa a l'Escola de Hosteleria de Cambrils.

L'equip format per Cristian Domínguez i Edgar Socías, de l'Escola de Hosteleria de Cambrils s'alçava com guanyador del I Concurs de Cuina i Serveis de la Carxofa per a Joves Professionals que organitzaven conjuntament l'Ajuntament i el Centre Públic Integrat de Formació Professional. El jurat, format per representants del consistori, del món agrari i de la marca Vins de la Terra de Castelló, va valorar l'originalitat del plat, fet amb una base de pastís ràpid amb carxofa i polp, i la presentació, així com el maridatge.

Els guanyadors van rebre una carxofa de bronze com reconeixement institucional i un lot de material per a cuina de part de l'Agrupació de Restaurants de Benicarló. Tots els participants, inclosos els guanyadors, han rebut diversos lots

de les empreses que van col·laborar en el concurs. Durant tota el matí, l'activitat al CIPFP va ser frenètica. A les nou del matí, els vuit equips participants van començar a elaborar les receptes en les instal·lacions del centre, sota el control d'un jurat tècnic. A partir de les 11 hores començaven les presentacions del plat i dels maridatges. El veredictes es donava a conèixer passades de les 14 hores.

El Cor de la Universitat de Saint Andrews finalitza el seu pelegrinatge a Peníscola

text VICENT FERRER

La ciutat de Peníscola és de gran importància històrica per a la universitat escocesa de Saint Andrews atés que, després de la seua fundació en 1410, va obtenir les butlles papals del Papa Benet XIII, expedides des de la fortalesa templària i pontificia de la Ciutat a la Mar.

En el sisè centenari de la seua fundació, els alumnes de la universitat, que tenen el privilegi de formar part del Cor de la Capella de San Salvador de la Universitat, van iniciar un pelegrinatge a terres espanyoles per a finalitzar-ho en el lloc on es van redactar les butlles que van ser claus per a la seua fundació.

Així divendres passat, finalment, el Cor arribava al Castell de Peníscola i en el Saló del Conclave va tenir lloc el seu emocionat i alhora magnífic concert.

Després del mateix, els alumnes i direcció del cor van conèixer les diferents estades de la fortalesa, complint així amb el seu pelegrinatge.

ENS TORNEN EL LOCAL DE LA POLICIA AUTONÒMICA

text NATÀLIA SANZ

Benicarló traslladarà la biblioteca municipal als locals que va cedir a la Policia Autònomic. Ho farà després que el consell accepte l'acord del Ple de l'Ajuntament de Benicarló, que va aprovar al novembre demanar a la Generalitat la reversió de les dependències de l'edifici administratiu del carrer del Doctor Pera.

Des de 2009, tres plantes de l'edifici (primera planta, planta baixa i primer soterrani) estan cedides a la Conselleria d'Economia i Hisenda. L'objecte era la instal·lació d'una comissaria de la Policia Autònomic. L'actual situació econòmica, no obstant això, impedeix la inversió del consell i obliga al consistori a cercar alternatives al pagament del lloguer de les dependències on està instal·lada actualment la biblioteca municipal. En el mateix espai se situa la seu de la

Policia Local, per a la qual el consistori també cerca alternativa. En aquests moments es remena la possibilitat que s'instal·le també en aquest cèntric edifici.

El conseller de Governació, Serafi Castellà ha confirmat que les instal·lacions cedides per l'Ajuntament de Benicarló al Consell per a acollir la comissaria de la policia autonòmica seran retornades al consistori. Castellà va reconèixer que el projecte d'inaugurar una comissaria a Benicarló es troba estancat. És per això que el consell no posarà impediments per a retornar els locals al consistori, accedint a la petició realitzada per aquest "i que puguen emprar-se per a altres usos públics. No es descarta escometre la comissaria però mentre aquesta no siga una realitat donem la solució quant a recursos i efectius possibles". La seu comarcal de la Policia de la Generalitat de Benicarló anava a estar integrada per uns 40 agents, i s'anava a encarregar dels assumptes relatius a Menors i Atenció a la Dona, Medi ambient, Atenció al Ciutadà, Joc i Establiments i Espectacles Públics i el de Seguretat.

La Diputació envia una carta als bancs perquè mantinguen el servei en els pobles

text REDACCIÓ

La Diputació de Castelló, preocupada per l'imminent tancament d'oficines bancàries en l'interior de la província, ha remès una carta a les 10 entitats financeres, amb presència en la província, en la qual els convida a garantir el manteniment del servei en els municipis afectats pel tancament bancari, especialment en els menuts pobles de l'interior.

En la missiva, la corporació provincial agraeix la col·laboració dels bancs en l'ambiciós projecte comú que és Castelló i l'esforç en l'àmbit social que significa mantenir aquest servei més enllà del criteri de rendibilitat econòmica.

Així ho va comunicar el vicepresident econòmic de la institució provincial, Miguel Barrachina, que va explicar, "l'objectiu de les mesures impulsades des de la Diputació és pal·liar les nocives conseqüències que aquest tancament tindrà per als veïns de l'interior de la província, els quals patiran la supressió total dels serveis financers en els seus municipis, a causa de les exigències de Brussel·les sobre els criteris de rendibilitat de les entitats financeres que han rebut fons europeus".

Aquest panorama es veu agreujat per les especials característiques dels pobles de l'interior, en el 90 per cent dels casos d'una grandària menor de 1.000 habitants i disseminats pel territori, amb una orografia que dificulta els trasllats i els accessos de la població més vulnerable, a un servei tan bàsic com el financer.

Amb aquests antecedents la Diputació de Castelló, amb el consens de tots els grups polítics representats en ella (PP,

PSOE i BLOC), ha pres la decisió de donar suport a les entitats financeres que aposten pel nostre territori, pel manteniment d'aquells serveis que garanteixen la qualitat de vida dels nostres veïns i que fet i fet fan que un poble no desaparega, que florisquen noves iniciatives econòmiques i que es generen noves oportunitats laborals per a tots els castellonencs.

Aquest suport es concretarà mitjançant el dipòsit preferent dels fons líquids, que aquesta Diputació manté distribuïts en les diferents entitats financeres en aquelles entitats que millor sàprien garantir el servei bancari als municipis més afectats per l'exclusió bancària, especialment als menuts municipis de l'interior de Castelló.

En aqueix sentit, tal com ha indicat el vicepresident econòmic provincial, "la Diputació tindrà en compte la presència d'oficines mòbils, de caixers evolucionats, i fins i tot d'horaris reduïts per a atendre aqueixos serveis en els municipis de la província".

Compromís de Bankia

Cal recordar que Barrachina va mantenir la passada setmana una reunió de treball amb el director territorial de Bankia per a Castelló i València nord, Rafael Ferrando, amb l'objectiu d'abordar solucions davant el previsible tancament d'oficines bancàries en els menuts municipis de la província.

D'aquesta manera, Ferrando va traslladar a la institució provincial el compromís de Bankia per garantir el servei en tots aquells municipis de la província on disposa d'oficines, bé siga mitjançant la instal·lació de caixers automàtics amb majors prestacions, reduint l'horari d'atenció al públic o a través d'una oficina bancària mòbil que recorrerà alguns pobles de l'interior.

"No dóna igual"

text REDACCIÓ

Benicarló acull fins al 31 de març l'exposició "No dóna igual" que pretén sensibilitzar els joves sobre la violència de gènere. La mostra la integren 39 fotografies realitzades pels joves que van participar en un concurs convocat per l'IVAJ.

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, acompanyat de la secretària autonòmica de Família i Solidaritat, Lucía Cerón, el director de l'IVAJ, Marcos Sanchis, i la regidora d'Educació i Joventut, Rocío Martínez, van inaugurar l'exposició "No dóna igual" al Mucbe, en presència de representants de les associacions de dones de Benicarló (Associació de la Dona, Associació de la Dona Llauradora i Grup de Treball Dones Progressistes) i d'un grup d'alumnes de primer de Batxillerat del col·legi La Salle.

De fet, la mostra està elaborada per joves i pensada per a joves, donat que un dels seus objectius principals és sensibilitzar-los respecte de la violència de gènere i de l'especial incidència que aquesta lacra té entre la població juvenil.

La mostra la integren una selecció de 39 fotografies que es van presentar al I Concurs contra la Violència de Gènere que va convocar l'IVAJ a finals de 2012 i que va comptar amb una gran acollida per part dels joves.

Tant l'alcalde com la secretària autonòmica han insistit que la violència de gènere és un problema que cal abordar des de la infància i han recordat que és en la joventut quan més es pateix, concretament entre els 21 i els 30 anys. Rebutjar qualsevol indicatiu de violència de gènere i denunciar són les dos solucions que poden ajudar a combatre aquesta lacra social.

LA SETMANA SANTA TORNA A SANT BARTOMEU

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ha recuperat la parròquia de Sant Bartomeu per a la celebració dels festejos de la Setmana Santa. El temple, tancat des de fa un mes per a l'adequació a la mostra La Llum dels Imatges, tornà a obrir-se per a acollir les processons de Setmana Santa.

És que la monumentalitat dels passos que participen en la Setmana Santa benicarlanda, impedeix que l'eixida dels mateixos pugui realitzar-se des d'altre punt. Així les coses i després de pactar amb els responsables de la mostra, les portes del temple s'obriran temporalment per a acollir els passos. Sota el lema "Una ciutat amb accent religiós", les tres parròquies del municipi agrupen els actes commemoratius de la Passió de Jesucrist. Dimecres Sant, la ciutat vivia la primera de les manifestacions públiques religioses, amb la processó general de la Trobada que va arrancar a les 20.30h. En aquesta desfilada religiosa van prendre part els passos de l'Oració en l'Hort, el Santísimo Crist de la Flagelación, la Verge de l'Esperança, Jesús Nazareno, la Verge dels Dolors, Crist de l'Asil i el Descendimiento de la Creu. En l'encreuament dels carrers Joan Carles I i la plaça de la Constitució, les cofradies van realitzar la trobada entre Jesús Nazareno i la Verge dels Dolors. Al llarg del matí de Dijous Sant les parròquies realitzen les tradicionals confessions matinals i les misses vespertines. A les 22h se celebrà l'Hora Santa.

Divendres Sant, a les 7 del matí s'iniciava el viacrucis de l'Alba. Ja a les 18.30 h en el temple de les Mares Concepcionistas tenia lloc les meditacions de les Set paraules, i a les 20.30h la processó del sant Soterrament amb la participació dels passos de l'Oració en l'Hort, Santísimo Crist de la Flagelación, Jesús Nazareno, Verge de l'Esperança, Descendimiento de la Creu Sant Sepulcre i Verge dels Dolors. El Dissabte Sant, com és tradicional, se celebrarà en la plaça de San Bartolomé la Trençà de l'Hora, que enguany arriba a la seua XXI edició. Ja el Diumenge de Resurrecció tindrà lloc la processó de la trobada de resurrecció entre les imatges de Jesús Ressuscitat i la Mare de Déu, posant punt i final als festejos religiosos.

La Comissió de Festes esta preparant les properes Festes Patronals

text NATÀLIA SANZ

Els nous dirigents de la Comissió de Festes de Benicarló estan preparant a grans trets el contingut de les properes Festes Patronals. Fer unes festes populars i comptar amb gent del municipi és un dels principals objectius de la nova Comissió.

Tot i que encara queda mig any per a les Festes Patronals, la nova Comissió de Festes ja s'ha posat a treballar per elaborar el programa d'actes. Els nous integrants, encapçalats pel nou president, José Manuel Cabrera i els vicepresidents Juan Maluenda i Miquel Àngel París, aposten per fer unes festes més populars, tenint en compte la difícil situació econòmica del moment. És per això que una de les propostes de la Comissió és comptar al màxim amb la gent de Benicarló.

La Comissió assegura que els actes centrals de les festes continuaran sent els mateixos: la nit del Certamen i la gala de les entitats, mentre que s'està treballant en el tema dels concerts.

Un dels aspectes que més caldrà tenir en compte de cara a les properes festes són les noves exigències de seguretat, arran de l'accident del Madrid Arena, que afectaran sobretot els actes amb més aflluència de gent.

El regidor de Festes i Falles, Álvaro París, ha assegurat

que el pressupost amb què comptarà la Comissió per al 2013 no s'ha reduït respecte de l'any anterior i ha confirmat que serà de 180.000 euros.

Nou local

La Comissió de Festes s'està traslladant al local municipal de la plaça de l'Ajuntament que va ocupar el Servei fins fa un any. El nou espai, més gran i amb més condicions que l'anterior (a la casa del carrer de Santa Cànida) permetrà la Comissió atendre la gent amb més garanties i guardar tot el material tant de les Festes Patronals com de Nadal i Reis. Les reunions setmanals de la Comissió també tindran lloc en aquest nou espai.

EL SANT CRIST TORNA A SA CASA

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló va tancar Diumenge de Rams el Novenari en honor al Sant Crist de la Mar amb la Processó de Baixada de la imatge al seu temple. Els voltants de la parròquia de Santa Maria, lloc de celebració de l'esdeveniment religiós, es van omplir de fidels devots del Crist guardià dels benicarlandos. Quan el sol ja feia estona que s'havia amagat, els ciris van ser la fidel escorta de la sagrada imatge. Més de tretze mil devots amb la seua llum van guiar a la barca sobre la qual es va transportar al Crist fins a la parròquia de Sant Pere, on rep cult al llarg de tot l'any. L'esglaiadora desfilada només es va veure

alterat pel retrunyir dels bombos que, implacables, van marcar el pas del seguici.

I escortant al Crist de la Mar, els mariners hereus dels benicarlandos que van descobrir la imatge surant en una barca, en l'any 1.650. Des d'aqueixa mítica data, que va marcar la fi de la pesta bubónica que assotava el municipi, els benicarlandos no han deixat ni un sol any de venerar a la imatge, en agraïment per la salut recuperada. Avui, quan la pesta sembla una malaltia totalment eradicada, queda el profund sentiment religiós i la immensa devoció que els benicarlandos li segueixen professant al seu Crist del Mar. Enguany ho van tornar a demostrar acompanyant-lo de forma multitudinària en la Processó de Baixada.

EDITORIAL

877

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

l'estadística. I així, a més denúncies, teòricament, a la pràctica ja em parlarem, hauria d'haver més policia.

Entre carxofes va la cosa

Fa unes setmanes ens fèiem ressò de com de magres pintaven les coses al nostre camp benicarlando. No és que la cosa haja canviat ostensiblement en aquest període de temps però sí, almenys, a millor pel que fa als robatoris.

Així, les patrulles nocturnes dels llauradors han començat a tenir el seu efecte positiu i ja han donat el seus fruits al fer fugir a diversos persones amigues d'allò que no és seu. Tot i que la seua funció només és informativa i intimidadora, per la seua sola presència, per els possible lladres sembla que al subdelegat del govern no li fa massa gràcia. Així el subdelegat Barelles ha animat els llauradors a presentar denúncies davant la Guàrdia Civil cada vegada que sofrisquen algun robatori. Certament el subdelegat té raó, les denúncies són necessàries per quantificar i tenir un control dels robatoris però sobretot perquè, per desgràcia, la funció policial no funciona per la necessitat si no per

De tota manera se li oblidava al delegat del govern que els llauradors, i en general la ciutadania, no funciona per estadística si no per realitat i, en aquests casos, el que se dona és que els llauradors estan farts de patir robatoris que ningú acaba resolent. Per això la manca de denúncies. I si han pres aquesta decisió de les patrulles nocturnes pot tenir ben clar que no ha estat precisament per fer passejades nocturnes sota la llum de la lluna. De tota manera ja està bé que la gent denuncie. A veure si quan la seua estadística de denúncies canvie al alça veiem més seguretat per aquetes contrades. Per ara els llauradors estan esperant... tot i no asseguts a la cadira. Òbviament, els importa el que és seu.

I si amb els robatoris no en tenien prou, tot i la major producció de la nostra hortalissa de referència, la carxofa, enguany no s'ha premiat aquesta major amb bons preus. Tot el contrari els preus són més baixos i, per tant, la campanya econòmica no anirà parella als preus. De tota manera, aviat començarà la campanya conservera que a veure si li dóna un poc més d'impuls i fa tancar la temporada una mica millor que el ha estat fins ara.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa 1: ho han demostrat una vegada i una altra. Ho demostraran cada vegada que actuen. I no són cantants... tot i que són capaços de fer un himne amb els seus trons. Aquesta carxofa és especialment dedicada a la nostra Pirotècnia benicarlanda, Tomàs, pel seu bon treball cada vegada que surten a actuar. El passat piromusical faller va ser tot un exemple del que hem dit. Enhorabona!

Carxofa 2: a totes les falles benicarlandes pel seu acte solidari envers la falla La Paperina en aquell moment tant desagradable de la caiguda del seu monument faller. La donació dels diversos ninots per part de les altres falles és un detall que quedarà en el record d'aquesta quarantena edició. Enhorabona!

laveubenicarlo@terra.es

twitter:@Elstafaners

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“Amb més passió”

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

www.3x4.info

LA FILOXERA
MAGAZINE

benicarló al dia
diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH,
JORDI MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
JORDI MAESTRO, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

El que ens costa la falla

Passades les falles, com ningú ha fet una valoració clara d'allò que no ens agrada a ningú, ací estem nosaltres per ficar-hi el nas. I comencem per un assumpte molt, però que molt, brut: la neteja. Sí, les restes que queden, del tràfec faller de tots els dies. Bé, millor dit, de totes les nits, que és quan més mou la cosa. Em poques paraules, el que ens costa netejar allò que les nostres estimades falles/-rs/-res embruten. I que embruten, d'això, no hi ha cap dubte. Perquè després de retirar l'envelat o casal de qualsevol falla sembla que allí hi haja tingut efecte alguna mena de batalla campal. A vore, no diem que totes les falles es comporten com a truges, no, però una miqueta... tal volta, sí! I això, amb una mica de ganes, possiblement podria canviar. I per quina raó ho diem? Doncs molt senzill, perquè esta neteja l'acaba fent la brigada municipal, o siga, que és pagada de la butxaca de tots els benicarlandos. I perquè no digueu que parlem per parlar, ací teniu una imatge que reflecteix el que hem contat. És el dia 20 a les 10h del matí. La primera falla que va cremar, per a ser més exactes, i què hi veiem? Que ni tan sols van agranar

text LA COLLA DE TAFANERS

el casal quan se'n van anar a dormir. I damunt el carrer tallat. Que no, que no és eixa la manera. Hauríem de saber el que ens costa als benicarlandos la neteja de falles. O no ho voldríeu saber?

El que ens deixa la falla

Una miqueta més del mateix. Com ja s'han acabat les falles podem anar dient algunes coses que a més d'un no li agradaran. Però què hi farem, no sempre plou a gust de tots. Però bé, al que anàvem, el mateix dia 20, però a les 9h del matí. Exactament cinc dies després que es disparara el piromusical a la plaça de Mossèn Tomàs. Allí pareixia que hi havia hagut un bombardeig en tota regla. No sabem si després que els de la

pirotècnica s'emportaren les restes del material havia passat per allí la brigada dels brètols però el panorama era completament desolador. Restes i restes de blocs de formigó, palets trencats, tanques tirades per tot arreu... un desastre! Però no, resulta que no és podia sortir corrents sinó tot el contrari. Com era el primer dia d'escola el panorama era que els xiquets havien de sortejar tot aquell desfici de restes d'obra per poder entrar a escola! Com va dir aquell, *en dos palabras: Im Presionante*. I no ens ho inventem, ací us posem una altra foto que ho demostra. Què és, que tenien ganes que algun xiquet s'obriera el cap?

El que desapareix amb la falla

I una tercera foto sobre el que representen les falles per si no en teníem prou amb les de dalt. Com ens falten gamberrades, també li toca rebre al mobiliari urbà. I esta és només una de les que ens han enviat, que segur que si busquem en trobarem a grapats perquè com alguns estan tan sonats, damunt, pengen a la xarxa les seues salvatjades (a que parlem com el agüelos, eh?). Però al que anem, ací tenim el banquet que hi havia, suposem ja l'hauran fet desaparèixer, davant d'una falla infantil. Els tafaners només fem que mirar-lo i remirar-lo i no tenim clar si el boig que el va deixar com apareix era un ximple, o siga un imbècil, o devia tenir el trauma que quan era menudet sa mare no li va regalar una bicicleta d'eixes plegables i ara havia trobat la forma de fabricar-se-la a la seua mida.

Una parella de dos... responsables

Una altra de bona: esta frase lapidària del cap de Policia "No s'ha fet cap denúncia per llençar petards fora de l'horari establert. Però sí que és veritat que és una de les coses de què més es queixen els visitants."

ve de la p gina anterior

En que quedem? I no fan res! I mireu el que diu després el regidor del ram, Marzal, segons la premsa: “Per la seua banda Marzal va reconèixer que el constant llançament de petards “resulta molest fins i tot per als benicarlandos”. Malgrat això, ambdós responsables de la seguretat van recordar que “és una qüestió de cultura i la culpa en la major part dels casos és dels pares, que els van donant petards als xiquets perquè els llencen”. És per això que van vaticinar que “arribarà un moment que ens hauríem de posar durs perquè es complisca l’horari”. Osti tu quina colla! O siga que veuen que les coses no estan bé, fins i tot ho reconeixen... i és un problema de cultura... i a poquet que furguem la culpa serà del valencià, que és cultura, no? I ells per a que estan? Ja ho vam dir la setmana passada açò és com el salvatge oest. Genial, genial! Estos dos són genials com a duo humorístic o com a mostra exemplar de com s’entén la responsabilitat política entre els espanyols. Podíem engabiar-los i exhibir-los en una plaça de Berlín. O siga, com no hi ha denúncia, que cadascú fota el que li rote! En casos així és quan els deuen vindre al cap aquelles dos frases tan profundament espanyoles: “Yo soy un mandao” i “Como nadie s’ha quejao”...

Encerat de carrers

Esta setmana els tafaners hem anat desbordats amb tanta foto i quasi no donen l’abast. Sembla que últimament se’ns ha girat faena “traduint” tanta imatge enviada. Quasi diríem que els nostres col·laboradors anònims volen fer seua aquella frase que val més una imatge que mil paraules. En fi, enguany arran de la pròxima exposició de la Llum de les imatges que ha deixat l’església de Sant Bartomeu tancada amb clau i pany

continèa a la p g. 14

ve de la p gina anterior

per endreçar-la, la processó del Crist de la Mar ha hagut de canviar el seu recorregut. I així, en el seu pelegrinatge cap a la seua nova seu de l'església de Santa Maria ha passat per carrers que abans no tocava. Un d'ells el de Cabanes. I, com sol passar en estes processons amb tant de ciri, el carrer queda amb una bona coberta de cera. Amb tant de grinyol dels cotxes quan passen pels carrers al xafar la cera sembla que estiguem davant d'una cursa de Fórmula 1 i tinguem les derrapades dins de casa. Quin soroll més emprenyador! Però el problema del grinyol no és res comparat amb el que tenen els veïns quan surten al carrer i es troben les voreres plenes de cera. I és que la maquineta de la neteja, polida ella, alça la cera però l'envia damunt de les voreres i la gent quan surt de casa es fot unes esvarades que ni al desgel. Clar, i com no la recull ningú, la gent passa pel carrer com si xafara ous. Senyors meus, els cotxes tenen quatre rodes i mantenen l'equilibri però l'aguelamen que passeja per allí a dures penes es manté dempeus. No hauria estat més fàcil que passara

immediatament la maquineta i ho haguera netejat en calent? I és que per molt que el Crit ens vulga protegir... amb tanta cera ho té una mica fumut. O fumat.

Segona capa

I per cert, ja està bé que quan la gent es queixe retiren una mica de cera, però se la podien emportar, no? A vore, ho diem perquè, a banda que n'han deixat damunt de les voreres, i també a baix, a pegots

plens, seia bo que la granera anara acompanyada d'un bon recollidor per no haver de tirar-la pels embornals de les clavegueres. Ho diem perquè si ja de per si estan ben bruts i tapats, i més després de falles, que els converteixen en contenidors de tota mena de brosses, ara amb la cera que molt delicadament hi han deixat caure a l'interior doncs... l'embús serà més gran. Una mica de cura no?

ACADÈMICS

De la RAE, encara que els de la Història –amb els seus famós, per desacreditat, *diccionario-*, no es queden al darrere. Ara, però, els de la *lengua española*, tan amatents a desacreditar el llenguatge no sexista (!), mantenen un inexplicable silenci envers el “verb” dels polítics “populars”, que no paren de dir despropòsits: quan no és el portantveu al congrés, és la vicepresidenta i portantveu del govern. I si no la secretària general, la ministra de (des)ocupació o la de sanitat(privada). A cada qui la diu més grossa i amb un llenguatge inintel·ligible i trucat.

La perversió lingüística, però, té el summum en el mateix Rajoy, quan s'atreveix a afirmar que “todo es falso... –en relació a l'*affaire* Bàrcenas- ...salvo alguna cosa” (!?), amb una impropietat que el faria suspendre la “revàlida” de la ESO que pretén aplicar Wert. I tot això amb el silenci còmplice dels “garantistes” de l'español.

Marc Antoni Adell

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Una vegada vaig vore una pel·lícula d'aquelles estranyes d'intel·lectuals (*Los albóndigas en remojo, Desmadre en la universidad 2*, no me'n recordo) en què un personatge anava a un psiquiatre (o era un psicòleg?) que durant les sessions de teràpia li ensenyava uns garramanxos i li preguntava què veia i sempre donava la mateixa resposta: una dona despullada. Una taca de tinta era una dona despullada, dues línies paral·leles eren una dona despullada, una botella de cocacola era una dona despullada. Jo, senyora Garcia, em penso que també hauré d'anar a un d'aquests professionals per tal d'aconseguir superar un trauma que darrerament comprovo que s'ha instaurat en el meu subconscient. Només veig blaveres. Vaig pel carrer i hi ha fallers i falleres amb una bufanda i a mi em sembla que aquella bufanda és una blavera. Veig xiques vestides de fallera i duen una banda que a mi i només a mi em sembla una blavera. Alço el cap i miro al cel i tinc la sensació que d'uns fills pengen blaveres. Miro façanes on viuen fallerets, falleretes i padrines del foc, del casal i de l'estendard i només veig pancartes de fotos de gent i un fons de blavera. Em compro *La Veu de Benicarló* i llijo en lletres roges la paraula "Falles", en lletres grogues la xifra "2013" i en lletres blaves l'expressió "el resum" i, mire, no puc fer-hi més, veig una blavera. Açò meu és patològic. El primer pas per posar remei a una malaltia mental diuen que és reconèixer que aquest a malaltia existeix. Ara estic disposat a posar-me en mans de professionals, perquè tot això, senyora Garcia, són manies meues, veritat?

Aquesta setmana, malgrat la portada amb una monumental falla (com si vostés foren qualsevol altra revista local i saben que no ho poden ser per moltes coses) he fet el cor fort i m'he llegit el tema de la setmana. No hi ha res de nou. Hi ha gent que se'n

xale sense necessitat de fer mal a ningú –penso que la majoria de la gent- i hi ha gent que no sap xalar-se'n si no és fent mal. I ací permeta'm una reflexió si fa no fa seriosa. Qui és que es pixa pels carrers?, qui és qui boça pels cantons?, qui és qui llença coets a deshora i en llocs que no toca? El jovent, senyora meua, el jovent. Hi ha excepcions, però no l'enganyo si li dic que tots aquells –la immensa majoria, no vull exagerar- que tenen entre tretze i quaranta anys (o més) tenen com a prioritats vitals les festes. Qui pot treballa i s'ho gasta tot en festes, qui no pot treballar es gasta tot el que té en festes. Quina llàstima em fa (i les falles només són un exemple, que no les critico ara) que la joventut siga capaç d'unir-se i d'invertir hores i hores per anar de xalera i no tinga personalitat per unir-se i invertir hores i hores per mirar de posar algun remei a aquesta dramàtica situació social en què vivim. I espere's, ja li dic, que encara no s'ha fet de nit.

M'estic posant dramàtic, ja ho veig. Més patètic que dramàtic, sí. He llegit l'article de Joan Heras sobre el 8 de

març. Anem una mica endarrerits, però no passa res per allargar una mica la commemoració del Dia de la Dona. Sempre li dic que totes aquetes coses per les quals es fa un "dia de..." en realitat vol dir que tots els dies haurien de ser el "dia de..." El seu col·laborador insisteix en com la puta crisi aquesta acabarà per afectar encara més els col·lectius més febles. Immigrants, malalts, pobres en general, dones... Alguna cosa s'ha fet malament perquè encara estiguem així. Tot açò fa temor. La setmana passada vaig mirar un programa que fan a la tele en què sortia el "profeta" Santiago Niño Becerra i deia que a l'estat li sobren cinc milions d'habitants per poder mantindre's i produir el que necessita i ho reblava dient que, per exemple a Andorra no permeten que hi haja cap estranger sense el corresponent contracte de treball. Uf, uf, uf. Encara m'esmusso ara. Compte que estem parlant de persones, no de pedres ni d'animals, de persones. Què diu aquest economista, que hem d'enviar cinc milions de persones? On els hem d'enviar? Amb quin criteri? És mot bèstia això, senyora Garcia. Torno a això del Dia de la Dona. Segueixo parlant molt seriosament. Vaig tindre ocasió d'escoltar un xicot vell conegut. Prop de quaranta anys, fadrí, autònom, no es deixa perdre cap festa. Em diu literalment: tu saps com acabaria jo amb tot això? (entenc per "tot això" la situació social que vivim). Mira, primer agarraria tots els moros (sic), rumanos (sic) i equatorianos (sic) i els faria tornar tots al seu poble; després diria: les dones totes a casa, a criar els fills com s'ha fet sempre i el jornal que el porte l'home... i s'ha acabat l'atur. No s'ho creu? Jo tampoc no m'ho haguera cregut si no ho haguera sentit. Ja em perdonarà, sé que aquesta no és una pàgina on tinga cabuda la pornografia, però val la pena que anem reflexionant sobre el món que tenim.

Ho sento. No em puc acomiadar avui amistosament, crega'm.

RECLAMANT PEL CONSERVATORI "MESTRE FELIU"

De tots és sabut que hi ha un "estrany" costum per part de l'Ajuntament de Benicarló de no contractar tot el professorat necessari a principi de curs en el Conservatori "Mestre FelIU". Així ens trobem que les classes comencen encara que una desena d'assignatures no tenen docent que les impartsca. Aquest curs els 3 professors que faltaven van aparéixer tard una altra vegada, tot i que ja s'havia demanat i recordat per diferents mitjans que no tornara a passar. Com si sentiren ploure. M'agradaria pensar que no és així, però donada l'absència d'explicacions, la conclusió és que no són receptius a les voluntats de l'alumnat, pares i claustre de professorat.

A través del primer Consell Escolar del curs present, se li va demanar a la Regidora d'Educació, que es tornaren els diners de les classes que no s'havien rebut. Ella va respondre que ho consultaria. Però arribats aquests dies a la Setmana Cultural del Conservatori, i després d'algunes reclamacions presentades a través de registre, no hi ha resposta, silenci, ni una telefonada, ni una reunió amb l'AMPA, ni una excusa. Amb els diners que es van estalviar a principi de curs, ja podrien anar retornant taxes, o és que ja no queda res de les nòmines impagades, tot i figurar als pressupostos?

Quan en novembre va aparéixer un article de Noemí Oms al Levante i d'altres mitjans, sobre el cas concret de la professora de Cant, la regidora d'Educació Rocío Martínez, es va afanyar (massa i tot) a dir que la contractació s'havia retardat per "causes alienes a l'Ajuntament, donat que el professor que s'incorpora és el tercer que pren possessió aquest curs". Explica ella, convençuda quan ho diu, que les renunciacions anteriors "són les que han fet que les assignatures de cant s'hagen quedat sense professor" (Vinaròs News, 19.11.12) ja que el procés de renúncia i nova contractació porta un termini obligat que allarga la solució. I encara va amollar

una perleta més: "se intentará compensar y dar servicio recuperando todo el tiempo perdido" (Levante-emv, 24.11.12). El que no va dir la regidora (ni va investigar cap periodista) era la veritat clara i simple: que van convocar borsa de professorat en agost i que a setembre encara estaven fent les proves de selecció. Ja era tard quan es van posar a treballar, i ho sabien perquè el curs anterior es va reclamar des del Conservatori que a maig comencaren a planificar el curs següent per no trobar-nos amb el que finalment ens hem trobat. Com és que es fa oïdes sordes als professionals d'una institució que porta 15 anys formant músics? És correcte que un polític s'aprofite dels imprevistos per justificar la seva incompetència? Ràpides van arribar aquelles respostes, vull creure que de bona voluntat, però com és que ara que hi ha més reclamacions les respostes no arriben? Potser és que els articles de premsa agraden més...

En la recta final del curs la bardissa anuncia "malhora". Quan la gavina va per l'horta, fes foc i tanca la porta. Les aus migratòries que ens visiten aquests dies, diuen que s'ha convidat al professorat tardà per a que recupere les classes com siga, sumant hores extres no remunerades a la ja seva ajustada jornada laboral, en dissabtes si cal. Fins i tot s'ha insinuat que si només poden recuperar les classes uns pocs alumnes, es donarien per recuperades i avant. Això deixa palés l'interès únic per quadrar comptes i la poca vergonya. I ha provocat un manifest i molta indignació, perquè, independentment dels diners, això afecta l'alumnat, que no en té cap culpa, l'error no és dells, ni de les famílies que paguen religiosament les quotes d'una matrícula que recordem ha pujat un 30%. L'error és una mala gestió intencionada que té conseqüències. Estaria molt bé reconèixer que no se sap donar resposta a una necessitat de la ciutadania, i estaria millor encara que els responsables se n'anaren per on han vingut. És més, si encara es senten capaços, podrien començar a treballar ja per a que no ens agafe el pròxim temporal.

Clara Ferrer

Hipocresia moral

Aquesta setmana, la casposa, retrògrada i hipòcrita drete espanyola ha carregat sistemàticament contra les accions de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca. Aquestes darreres accions han buscat pressionar als vertaders culpables de la situació de la vivenda a l'Estat espanyol. Els polítics assenyalats per a l'ocasió han estat els del Partit Popular, grup polític que promou els desnonaments (ja que no els prohibeix). Primer van fer negoci amb la bombolla immobiliària i ara ho fan amb la crisi. Bancs, grups inversors i altres institucions se n'estan beneficiant dels desnonaments i les posteriors subhastes a la baixa. Aquesta crisi els està permetent enriquir-se a costa de les desgràcies personals que ells mateixos van provocar.

A València, l'ultradretà Toni Cantó, seguint l'eix populista del seu partit polític, ha qualificat als membres de la PAH de terroristes. L'actitud d'aquest diputat d'UPyD, principal partit populista de l'Estat, no ha sorprès a ningú, de fet el seu discurs està ple de fal·làcies. Aquest partit ha esdevingut la solució de la socialdemocràcia davant el previsible enfonsament del PP i del PSOE (a Grècia ja ha passat). A més a més, UPyD fa declaracions com aquesta, que tant "peperos" com "sociates" comparteixen, però no s'atreveixen a fer-les. El PP considera que s'està assetjant als seus polítics, però jo i cada dia més gent veu que ells són part del problema.

Ens han estafat, robat i vexat i a sobre els hem de perdonar per que som "antidemocràtics". Antidemocràtic és aquell que desnona, apuja els impostos i envia a la policia contra el seu poble. Antidemocràtic és el sistema que ens governa. Ha arribat l'hora d'anar més enllà, mostrar el descontent mitjançant la desobediència, fomentar les vies alternatives que no depenguen del sistema i evitar anar a morir a les administracions que ens han arruïnat. És l'hora del poble, per a evitar caure al mateix pou al qual han tirat als grecs, irlandesos, portuguesos i ara xipriotes. És l'hora de qui lluita pels seus drets, qui els defensa amb dignitat, l'hora de tota aquella gent que demà tornarà a aturar un desnonament.

Per que els terroristes són ells i no nosaltres, tota la força del món per a la gent de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca.

Vicent Collado

TRAGÈDIA I COMÈDIA

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

2 –II – 2013

Acabo de llegir *Victus*, d'Albert Sánchez Piñol, la novel·la narra una bona part de la guerra de Successió a la corona del Regne d'Espanya que va acabar amb el setge i conquesta de Barcelona l'any 1714, i que tanta repercussió hauria de tenir en el futur del País Valencià i Catalunya.

La veu narrativa de la novel·la és Martí Zuviría, personatge que va intervenir en la defensa de la ciutat comtal i que ja en la seua vellesa redacta unes memòries del que van ser aquells anys, en que ell com a especialista en fortificacions va tindre una participació molt destacada. Una cosa interessant que aprén qualsevol lector profà en l'art de la guerra és la importància de les fortificacions, no n'hi prou amb alçar una muralla per a parar l'enemic, sinó que segons la forma que li dones és més o menys segura, així mateix hi ha diverses maneres d'atacar una ciutat fortificada amb majors o menors garanties d'èxit. Les primeres cent pàgines de la novel·la estan bàsicament dedicades a parlar d'aquestes tècniques, ja que Martí Zuviría estudia a França amb un dels majors mestres en fortificacions del món.

Després la història adquireix un to més dinàmic quan comencen els combats, però a poc a poc la novel·la, com les anteriors del mateix autor, es torna una mica excessiva, sobretot la part final quan narra el setge de Barcelona, la continua descripció dels combats la fan una mica feixuga.

Els Dies Gloriosos

Malgrat ser una novel·la i hi haure personatges i episodis de ficció, està basada en fets reals, la majoria dels protagonistes es corresponen amb persones que van existir. En aquest aspecte m'ha agradat l'aspecte desmitificador d'algun dels suposats herois de la defensa de Barcelona, i la exaltació de Antonio de Villarroel, general castellà que va dirigir la defensa de Barcelona, que va dimitir perquè pensava que la resistència acabaria amb una massacre, com així va ser, però quan ja estava a punt d'embarcar i abandonar la ciutat, va voler romandre al costat del seu poble, va ser ferit i posteriorment empresonat, sofrint un llarg i penós captiveri.

Victus, tot i les objeccions exposades, em sembla una novel·la escrita amb molta ambició, una cosa que es troba a faltar en molts dels nostres escriptors.

9 – III – 2013

La producció cinematogràfica de Pedro Almodóvar compta amb unes quantes bones pel·lícules, *La ley del deseo*, *Todo sobre mi madre*, *Volver* o *La piel que habito*, però en general la seua filmografia està farcida de pel·lícules mediocres, o clarament dolentes, per citar-ne algunes: *Matador*, *Tacones Lejanos*, *Kika* o *La mala educación*, encara que en totes elles hi ha en algun moment el toc Almodóvar que les salva de la catàstrofe total.

Avui he vist la seua darrera pel·lícula *Los amantes pasajeros*, em sembla, amb molt, la més dolenta de totes les que ha fet, la podria signar fàcilment Mariano Ozores, només li falta la presència de Pajares i Esteso.

El Club de Tennis Benicarló va participar durant el cap de setmana en diverses competicions

text i foto VICENT FERRER

El torneig Catval, ara amb seu al Club de Tennis Vinaròs, va agafant forma en les seues últimes rondes, i com ve sent normal, són molts dels joves jugadors benicarlandos que figuren en elles. A més el club ha estat present en altres fronts esportius.

En Vinaròs es van donar els següents resultats:

Carla Folch guanya a Berta Molins per 6-2 i 6-1.
Miguel Castán a Robert García, per 7-6, 4-6 i 7-6.
Bernard Ferrer a Lautaro Biego, per 6-2 i 6-2.
Carlos Febrer a Sergio Suarez, per 6-0 i 6-0.
Diego Sánchez a Antón Mateo, per 4-6, 6-4 i 6-1.
Gerard Guimerá a Pablo Masip, per 6-2 i 6-3.
Albert Alberich a Adrián Sánchez, per 6-2 i 6-2.

Pitjor sort van córrer Andy Young, Ramón Montull i Claudia Masip, que no van poder davant els seus respectius rivals i no segueixen endavant.

Paral·lelament a aquest torneig, s'està disputant altre en el

Club Tennis Tarragona, en el qual Gerard Guimerá i Iratxe Serrat, han arribat a ja les semifinals, mentre que Carla Folch i Jarmo Pérez, estan en els quarts de final del mateix.

Per ultim, indicar que, l'equip infantil del Club Tennis Benicarló, ha arribat a les semifinals en la Tercera Divisió, i buscarà un lloc per a ascendir a Segona contra el Club Tennis Almoradí. L'equip alevín ha quedat campió del seu grup, i l'equip infantil femení, farà el seu debut la setmana pròxima.

EMPAT JUST

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

L'àrbitre va assenyalar un lliure indirecte a favor del nostre C.D.Benicarló a un metre de la vora de l'àrea gran. No feia ni cinc minuts que el Vinaròs ens havia marcat gràcies a un remat de cap després del llançament d'una falta. Aquest gol es veia vindre perquè els del poble del costat es van passar tota la segona part assetjant la nostra porteria. Van haver molt bones intervencions del nostre porter i em sembla que algun xut al pal. Nosaltres, a la segona part, els vàrem deixar una mica el control del partit a ells, que segons tots deien, es jugaven més que nosaltres perquè es veu que volen jugar la promoció d'ascens. Amb aquesta finalitat van fitxar un parell de jugadors, entre ells un del nostre poble que fa un parell de temporades ja havia jugat amb el CDB i que li diuen Alexandre Rodríguez Ocaña (Alexander segons un que fa un programa d'esports a una tele comarcal que té la seu al poble de l'equip rival). Si, segons sembla tenen aspiracions de deixar-nos a la preferent i ells anar-se'n a descobrir les Amèriques a categories superiors. Per això ells diuen que es jugaven més que nosaltres. En canvi la primera part va ser molt més disputada i es va vore un gran nivell de joc.

Tot havia començat en arribar al camp. Vaig estar tota la setmana rumiant al voltant de si em convenia o no desplaçar-me a vore el partit, més si tenim en compte que no sé quant de temps fa que només veig perdre al Benicarló en el seus desplaçaments. Per a més inri, algú em va dir que els vinarossencs, amb un clar objectiu recaptatori, havien declarat el partit com a "dia del club", cosa que, com tothom sap, és un indissimulat senyal de "amaniu les carteres". Tot i ser la meua primera visita oficial al camp, el vaig trobar de seguida. Vaig aparcar l'utilitari i vaig tirar mà a la cartera per a comprar l'entrada. Però vet ací que un jove directiu del CDB es trobava a la porta i em va fer un senyal amb el braç: "passa, passa, que nosaltres els vàrem donar cinquanta-cinc entrades i només n'hem entrat una trentena". I allà que vaig anar i de gorra vaig entrar. Sensacional, l'entrada va ser sensacional. Aquest és un dels avantatges d'arribar d'hora als llocs. Vaig accedir al camp. Unes instal·lacions magnífiques, que segurament hauran costat una pasta gansa, i una gespa de gran qualitat. Les coses com son, que per això l'objectivitat és la llum i guia d'aquesta secció. Però hi ha l'inconvenient que els espectadors estan massa lluny de la graderia i falta eixa pressió sobre els jugadors. Però sempre tens l'opció de posarte a la part de baix, a ran de camp. Jo no ho vaig fer perquè el temps no estava massa clar i plovia una mica.

Vaig vore molta gent del nostre poble, però no va haver ni un paraula més alta que una altra, ni una espenta. L'ambient a la graderia va ser molt tranquil, excepte per un personatge d'ací que, com sempre, va donar la nota grollera. Un nouvingut al món del futbol que moltes vegades més valdria que tancara la boca abans de dir poques lligues i bajanades. Total, s'ha posat al futbol per un paquet que no posa mai la cama i que ja l'haurien pogut baixar al "B" per tal de reforçar al primer

equip. Si, repeteixo, baixar-lo al segon equip per a reforçar el primer. Sobre el terreny de joc tampoc no va haver ni una mala puntada, ni joc brut. Res a veure amb aquells derbis dels anys vuitanta.

Llavors el gendre va agafar la pilota i la va posar al punt on s'havia de treure la falta. La resta s'ha de vore, no ho puc explicar. Va ser una jugada mil·limètrica, amb passades perfectes i que va culminar amb el gol de l'empat. Tots ens vam quedar embadalits, però celebrant el gol. Com ha seguit? I cadascú va donar la seua versió del que havia vist. Òbviament les versions diferien una de l'altra. M'han dit que el que va marcar el gol li va recriminar a l'entrenador que no el tragués abans, i que el sogre va muntar un numeret fent referència a la mateixa circumstància. Total repartiment de punts en un resultat que podríem considerar just.

La nota més pintoresca de la tarde la va posar el senyor Tena Ronchera, que en acabar el partit i una vegada fora del recinte esportiu, es veu que va tindre un atac a traïció d'incontinència urinària i es va posar a escampar el seus orins entre una paret i un cotxe que hi havia aparcat. I vostè me dirà que la mateixa cosa la va fer un que va ser alcalde de Marbella i parella d'una folklòrica i que no va passar res. D'acord.

Positiva jornada per als equips del Club Bàsquet Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Sembla ser que les falles els han donat forces als jugadors de bàsquet benicarlandos, atés que el passat cap de setmana quasi van guanyar tots els partits. Fins i tot els junior que van disputar dos partits.

ALEVÍ MASCULÍ 69-49

L'aleví masculí va jugar de nou a Castelló, després de descansar el passat cap de setmana per les festes falleres. En aquesta ocasió es van enfrontar al Vila-real B, equip al que van guanyar per una diferència de vint punts.

INFANTIL 1r ANY 39-15

Bona victòria, davant l'IES la Plana, per a seguir millorant i treballar els conceptes que s'estan entrenant. Tots els jugadors van aportar en el joc però cal destacar la gran labor de David González i Raül Varona que van fer un gran treball en atac i defensa, confirmant el bon treball de les últimes setmanes d'entrenament.

INFANTIL 2n ANY

L'infantil masculí de segon any havia de rebre el diumenge de matí al Joventut Museros. No obstant això, aquest rival no es va presentar al partit, de manera que els infantils es van quedar sense poder jugar aquest cap de setmana.

CADET FEMENÍ 42-33

El cadet femení va rebre el diumenge al Vila-real BC. Després d'una primera part igualada, en la qual les benicarlandas van viure a força d'individualitats, un augment en la concentració defensiva va propiciar diversos robatoris de baló, pràcticament seguits, que els van permetre agafar una menuda renda en el marcador. A partir d'aqueix moment ja no van deixar que les de Vila-real s'acostaren en massa i les xiques van aconseguir emportar-se la victòria.

JÚNIOR FEMENÍ 10-89

El júnior femení va jugar, també el diumenge, davant el Nou Basket Femení "B" de Castelló. Va ser un partit dur i complicat per a les xiques a causa de la superioritat del rival, que es va mostrar intractable des del primer minut de partit.

JÚNIOR MASCULÍ

SAN JOSE DE CALASANZ 57-59 CB BENICARLO

Partit importantíssim contra un rival directe en la lluita per la salvació. Va ser un partit molt dur tant físic com psicològic. Es va acudir només amb set jugadors alguns dels quals van

haver de jugar el partit complet. Durant els quaranta minuts les diferències no superaven els cinc punts per a cap equip, arribant-se al minut final amb la màxima diferència a favor dels benicarlandos de vuit punts. Dos triples dels locals en vint segons van fer que els nervis s'apoderaren del Benicarló. En els segons finals les imprecisions i les pèrdues d'ambdós equips van fer que no es moguera el marcador. Una victòria que dóna ànims per a entrenar i seguir en la mateixa línia de treball en els entrenaments.

CB BENICARLO 73-40 COL·LEGI ALEMAN

El diumenge el júnior va disputar el seu partit ajornat de falles contra el Col·legi Alemany de València. El partit jugat el dia anterior va fer mossa en els benicarlandos, jugant sense espurna i sense frescor. L'equip valencià vingué amb diverses baixes i des del primer minut no va oposar massa resistència. El Benicarló jugava sense aconseguir imposar el seu ritme i es notava el cansament del partit anterior però el rival tampoc va posar de la seua part i en cap moment va voler disputar el partit. A pesar del mal joc per part dels dos equips, les diferències anaven augmentant a favor del Benicarló, que anava donant minuts als menys habituals. Un resultat que fa que matemàticament el júnior estiga salvat del descens a quatre jornades d'acabar la lliga.

SÈNIOR MASCULÍ 85-59

El sènior masculí es va desplaçar el dissabte a Castelló, on va caure derrotat pel primer classificat de la categoria. Malgrat que s'intuïa un partit difícil, ningú imaginava la diferència del resultat final ja que en el partit d'anada únicament es va perdre per dos punts.

GRAN ACTUACIÓ DE LES PROMESES DEL CLUB A BENICARLÓ

text i fotos CNB

El darrer cap de setmana del 23 i 24 de Març, a la piscina municipal de Benicarló, es va disputar la 5ª jornada de la lliga provincial de promeses de Castelló. Participaren un total de 243 nedadors de 10 clubs de la província de Castelló: CN Vinaròs, Club Aquàtic de Castelló, CN Benicarló, CN Vila-Real, CN Castàlia Costa Azahar, CN Onda, CN Azahar Vila-Real, CN La Vall d'Uixò, C Dep Nat Lledó i Cultural Dep Castelló.

El club Natació Benicarló, dirigit per Miryam Martínez, Carla Cornelles i Paula Gil, va presentar un equip format per 33 nedadors: Júlia Barrachina, Gemma Labèrnia, Maria García, Blanca Pérez, Bianca Beer, Víctor Montserrat, Sergi Saura, Raul Vicente, Raul Carbó, Yago Mateo, Alejandro Balagué, Nerea Martín, Laura Jiménez, Marina Segura, Balma Fabregat, Lara Rodríguez, Alicia Sorlí, Oscar García, David García, Aitor Gil, Joan Gilabert, Andreu Gilabert, Joan

Martín, Eva Valdearcos, Blanca Zorrilla, Sara Veà, Patricia Saura, Paula Falcó, Laura Verge, Marta Cheto, Sara Troncho, Dylan Villanueva i Eric Alberich.

Als relleus, en una emocionant prova que va aixecar al públic que omplia les grades, l'equip benjamí masculí del club natació Benicarló es va imposar a tots els rivals de la província aconseguint una gran victòria.

Altres resultats destacats foren: el tercer lloc del relleu femení aleví del club natació Benicarló on, a la primera posta (100 esmena), la nostra nedadora Júlia Barrachina va batre la seua marca personal i es va quedar a sols 1,2 dècimes de segon de la mínima nacional de la seua categoria; David García va ser tercer als 200 estils benjamí 2002; Sara Veà fa fer el 4º lloc als 100 estils 2004; Sergi Saura va ser 4º als 200 estils aleví 2001; Júlia Barrachina va ser 3ª als 400 estils i Gemma Labèrnia fou 4ª a la mateixa prova.

PRÒXIMA COMPETICIÓ: 6-7 abril 2013, TROFEO JOSÉ-LUÍS BALLESTER. PISCINA LA SALERA. CASTELLÓ.

